

LAMPIRAN A

Senarai Pemimpin Huatuan Yang Ditemu Bual

Nama	Tarikh	Jawatan
Chong Chin Shoong	11. 9. 2001	Presiden GPCM
Ngan Ching Wen	13. 9. 2001	Presiden DPCS
Loot Ting Yee	13. 9. 2001	Naib Pengerusi Jiaozong
Ser Choon Ing	21. 12. 2001	Setiausaha Jawatankuasa Suqiu
Kua Kia Soong	22. 12. 2001	Pengerusi Suaram dan Aktivis Pendidikan Cina
Quek Suan Hiang	23. 12. 2001	Pengerusi Dongzong dan Jawatankuasa Suqiu
Bock Tai Hee	26. 12. 2001	Ketua Pegawai Eksekutif Dongzong
Lim Guan Teik	11. 1. 2002	Presiden ACCCIM
Shum Thin Khee	25. 2. 2003	Penyelidik Dongzong
Tan Teck Chang	22. 3. 2003	Timbalan Pengerusi Gabungan Lembaga-Lembaga Sekolah Cina Selangor dan Kuala Lumpur
Lee Kin Sin	23. 3. 2003	Bekas Ketua Pemuda DPCS

LAMPIRAN B

Senarai Soalan Temu Bual

1. Adakah Huatuan harus membabitkan diri dan menyertai politik demi menjaga kepentingan masyarakat Cina ?
2. Apakah cara terbaik untuk Huatuan membabitkan diri dan menyertai politik ?
3. Apakah faktor yang menyebabkan perpecahan pergerakan Huatuan kepada aliran kompromi dan aliran pendesak dalam tahun 90-an ?
4. Antara pendekatan berkompromi dan mendesak, pendekatan manakah yang lebih berkesan untuk digunakan oleh Huatuan dalam melindungi kepentingan masyarakat Cina ?
5. Apakah batasan-batasan yang dihadapi oleh Huatuan yang menggunakan pendekatan mendesak sebagai strategi perjuangan ?
6. Pendekatan berkompromi yang diguna oleh sesetengah Huatuan sangat disenangi oleh pemimpin-pemimpin negara, adakah ia mampu mempengaruhi penggubalan dasar negara ?
7. Adakah wujudnya gejala penyerapan dan penguasaan Huatuan oleh parti-parti politik Cina ?
8. Mengapakah parti-parti politik Cina ingin menyerapi dan menguasai Huatuan ?
9. Bagaimanakah Huatuan dapat menangani masalah penyerapan dan penguasaan oleh parti-parti politik ?
10. Adakah pegangan konvensional Huatuan yang berlandaskan prinsip “Above political parties but not politics” masih relevan lagi untuk menjaga kepentingan masyarakat Cina ?
11. Walaupun tuntutan Huatuan sejak tahun 1985, iaitu melalui Perisytiharan Bersama Pertubuhan-Pertubuhan Cina Malaysia sudah menjangkaui tuntutan komunal, mengapakah tuntutan Huatuan mudah dilabel oleh para pemimpin UMNO sebagai bersifat komunal dan cauvinistik ?
12. Apakah strategi/cara yang harus diambil oleh Huatuan untuk mengangkat tuntutannya agar ia dapat mewakili semua rakyat di negara ini ?

13. Bagaimanakah Huatuan harus merespons kepada penghakisan hak dan kepentingan masyarakat Cina yang disebabkan oleh hegemoni politik Melayu ?
14. Di bawah hegemoni politik Melayu, bagaimanakah Huatuan harus bertindak dalam soal pembabitan dan penyertaan politik ?
15. Apakah faktor-faktor yang mencetuskan pelancaran tuntutan Suqiu menjelang pilihan raya umum 1999 ?
16. Mengapakah pelancaran tuntutan Suqiu mendapat liputan, perbincangan, dan perdebatan yang hangat pada kali ini ?
17. Mengapakah Gabungan Pertubuhan Cina Malaysia dan ACCCIM tidak menyertai penganjuran dan pelancaran Suqiu ?
18. Apakah Suqiu mencapai objektif pelancarannya yang asal ?
19. Suqiu telah menjadi isu kontroversial selepas pilihan raya umum 1999, apakah implikasinya kepada pergerakan Huatuan dan iktibar yang boleh dipelajari daripadanya ?
20. Apakah sumbangan yang boleh diberi oleh Huatuan melalui pembabitan dan penyertaannya dalam politik kepada pembentukan masyarakat sivil di Malaysia ?

LAMPIRAN C

KEBUDAYAAN KEBANGSAAN

MEMORANDUM BERSAMA

DIKEMUKAKAN OLEH PERTUBUHAN-PERTUBUHAN CINA

YANG UTAMA DI MALAYSIA

I. PENDAHULUAN

- 1.1 Demi menyahut rayuan Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, kami yang mewakili Pertubuhan-Pertubuhan Cina berikut, menyampaikan Memorandum ini sebagai pandangan asas masyarakat Cina tentang masalah kebudayaan kebangsaan. Penyampaian kami dibuat secara prinsip sahaja untuk pertimbangan Kerajaan dalam kajian semula dasar-dasar yang berkenaan.
- 1.2 Malaysia merupakan negara berbilang kaum, bahasa, agama dan kebudayaan. Untuk mencapai perpaduan kebangsaan, yang penting sekali ialah mengakui ciri-ciri asas masyarakat kita, iaitu masyarakat majmuk. Akan tetapi, pelaksanaan dasar-dasar kebangsaan sekarang tentang bahasa, pelajaran dan kebudayaan terlalu berbau perkauman dan cenderung ke arah asimilasi paksaan. Dasar-dasar berkenaan digubal hanya dari perspektif dan pendirian satu kaum. Pertentangan antara dasar-dasar Melayu-sentrik dengan ciri majmuk masyarakat kita merupakan teras masalah kita.
- 1.3 Kami berpendapat, asas perbincangan tentang masalah kebudayaan kebangsaan terletak pada semangat dan lunas-lunas yang termaktub dalam Deklarasi Hak-Hak Manusia Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Perlembagaan Persekutuan, Rukunegara, persamaan hak dan kedudukan untuk semua kaum dan perundingan demokratik. Hanya dengan lunas-lunas tersebut, barulah hak-hak asasi semua kaum untuk mewarisi dan mengembangkan kebudayaan masing-masing dapat terjamin dan tidak dicabuli, dan setiap kaum dapat saling menghormati tradisi kebudayaan satu sama lain dengan sesungguhnya. Kerana dasar-dasar kebangsaan sekarang tentang bahasa, pelajaran dan kebudayaan, serta tiga prinsip yang diamalkan oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan tidak digubal atas lunas-lunas tersebut, pelanjutan dasar-dasar itu bukan sahaja tidak akan mencapai matlamat perpaduan kebangsaan, malahan akan memburukkan lagi kecenderungan atau trend polarisasi kaum yang kurang sihat itu.

II. ASAS OBJEKTIF DAN KEPERIBADIAN KEBUDAYAAN KEBANGSAAN

- 2.1 Pada umumnya, kebudayaan ditakrif sebagai jumlah kekayaan jasmani dan kekayaan rohani yang dicipta dalam perkembangan sejarah manusia. Secara ringkas, ia boleh dikenali sebagai cara hidup manusia. Oleh itu, hubungan sesuatu kaum dengan kebudayaan adalah seperti darah dengan daging yang tidak dapat dipisahkan.
- 2.2 Oleh sebab kebudayaan itu cara hidup manusia, maka kebudayaan kebangsaan adalah cara hidup seluruh rakyat Malaysia. Negara kita merupakan negara berbilang kaum dan kebudayaan, dan cara hidup seluruh rakyat kita seharusnya merupakan cara hidup semua kaum. Oleh itu, asas objektif kebudayaan kebangsaan kita bukan kebudayaan satu kaum, tetapi harus terdiri dari kebudayaan semua kaum, seperti yang dinyatakan oleh Rukunegara bahawa: "Bangsa dan Negara Malaysia sesungguhnya mempunyai kekayaan dan perbezaan kebudayaan yang khusus dalam kedua-dua bidang tradisi dan kebiasaan. Kami bercita-cita hendak mencipta satu masyarakat di mana keadaan berlainan kebudayaan itu boleh menguntungkan dan menjadi sumber kekuatan Bangsa dan Negara Malaysia." Pembinaan Kebudayaan

Kebangsaan harus menurut hukum semulajadi (Natural Law) perkembangan kebudayaan, agar kebudayaan berbagai kaum di negara kita dapat bersaling tindak atau berinteraksi, yang intisari dipelihara dan yang hampas ditinggalkan. Usaha tersebut harus dilengkapi lagi dengan serapan unsur-unsur positif kebudayaan asing untuk mencipta nilai-nilai kebudayaan bersama. Dalam proses pembinaan kebudayaan kebangsaan ini, pihak berkuasa tidak harus terlalu banyak campur-tangan, lebih-lebih lagi ‘pembentukan’ itu tidak boleh menurut kemahuan subjektif sesuatu kaum sahaja.

2. Kebudayaan Melayu, kebudayaan Cina dan kebudayaan India di negara kita, melalui proses evolusi jangka panjang dalam persekitaran objektif negara kita, telahpun berbeza daripada kebudayaan Indonesia, kebudayaan China dan kebudayaan India, baik dari segi isi maupun bentuknya. Ketiga-tiga kebudayaan tersebut bukan sahaja mewarisi kekayaan kebudayaan asalnya, tetapi juga telah menjadi bahagian atau komponen kebudayaan kebangsaan, yang tidak dapat dipisahkan melalui interaksi, saling memperkaya dan serap-menyerap. Dengan kata-kata lain, kesemuanya telahpun bercorak tempatan.
- 4 Menurut pandangan kami, kebudayaan kebangsaan sekarang harus memiliki tiga ciri asas berikut:—
 - (i) bentuk kebudayaan yang beraneka ragam,
 - (ii) nilai-nilai bersama; dan
 - (iii) bercorak tempatan.

Bentuk kebudayaan yang beraneka ragam adalah cerminan wajar amalan agama, cara hidup dan tradisi kebudayaan yang berlainan dalam masyarakat majmuk kita. Bentuk kebudayaan yang beraneka ragam memperkaya dan menjadikan kebudayaan kebangsaan kita berwarna-warni, dan ini merupakan kelebihan kebudayaan kita dan bukan kekurangannya. Nilai-nilai bersama harus berpandukan sains, demokrasi, pemerintahan undang-undang dan patriotisme. Nilai-nilai bersama dan corak tempatan utama sekali merujuk kepada isi kebudayaan. Dan isi kebudayaanlah yang harus dipandang berat dalam pembinaan kebudayaan kebangsaan. Corak Melayu memang merupakan corak tempatan. Tetapi corak tempatan tidak seharusnya corak Melayu, corak-corak Cina, India, Kadazan, Dayak dan kelompok-kelompok etnik Malaysia yang lain juga bercorak tempatan.

III. MATLAMAT PEMBINAAN KEBUDAYAAN KEBANGSAAN

- 3.1 Tujuan utama pembinaan kebudayaan kebangsaan dan sistem nilai ialah untuk memobilisasikan unsur-unsur positif kebudayaan semua kaum di negara kita untuk menentang pengaruh golongan pelampau/perkauman di dalam negara, serta aspek-aspek kebudayaan yang meleset (decadent) dan negatif, di samping mengembangkan kekayaan sumber dan tenaga manusia demi mendorong maju pengeluaran dan pembangunan negara.
- 3.2 Memandangkan realiti masyarakat kita yang berbilang kaum, pemupukan perpaduan rakyat seluruh negara melalui nilai-nilai kebudayaan bersama juga merupakan satu lagi matlamat penting. Walau bagaimanapun, matlamat ini hanya dapat dicapai atas dasar persamaan hak dan kedudukan untuk semua kaum dan prinsip demokrasi.

IV. TENTANGAN KAMI TERHADAP DASAR KEBUDAYAAN KEBANGSAAN SEKARANG

- 4.1 Kami menentang dasar-dasar sekarang tentang bahasa, pelajaran dan kebudayaan kebangsaan, serta tiga prinsip yang digunakan oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan untuk ‘membentuk’ kebudayaan kebangsaan, iaitu:—

- (i) Kebudayaan Kebangsaan Malaysia haruslah berasaskan kebudayaan asli rakyat rantau ini;
- (ii) Unsur-unsur kebudayaan lain yang sesuai dan wajar boleh diterima menjadi unsur kebudayaan kebangsaan;
- (iii) Islam menjadi unsur yang penting dalam pembentukan kebudayaan kebangsaan itu.

Tentangan kami berdasarkan alasan-alasan berikut:—

- 4.1.1. Dasar-dasar yang akan membawa akibat serius dan mendalam, yang dirumuskan oleh sarjana-sarjana yang terdiri dari satu kaum di bawah anjuran Kerajaan adalah tidak selaras dengan prinsip perundingan demokratik dalam proses pembinaan kebudayaan kebangsaan.
- 4.1.2. Di samping menekankan **kepentingan Islam dan kebudayaan Melayu**, dasar-dasar itu tidak membenarkan kebudayaan dan agama lain memainkan peranan yang bermakna. Ini adalah bertentangan dengan prinsip layanan adil dan perkembangan bebas bagi kebudayaan semua kaum.
- 4.1.3. Dasar-dasar itu menunjukkan falsafah kebudayaan yang sempit yang hanya tertumpu kepada kaum Melayu dan tidak bersikap liberal yang menggalakkan interaksi dan serap-menyerap antara kebudayaan Melayu dan kebudayaan-kebudayaan bukan-Melayu, serta kebudayaan-kebudayaan asing..
- 4.1.4. Dasar-dasar itu mengabaikan isi positif kebudayaan terutamanya sistem nilai bersama yang menjadi garis panduan bagi pembinaan kebudayaan.
- 4.1.5. Dasar-dasar itu bertentangan dengan pendirian Rukunegara, iaitu menghormati perkembangan bebas dan penerimaan nilai-nilai kebudayaan semua kaum serta menganggap kepelbagaiannya kebudayaan negara kita sebagai suatu sumber kekuatan negara.
- 4.1.6. Dasar-dasar itu menunjukkan kecenderungan untuk menggunakan kuasa pentadbiran demi memaksakan asimilasi — suatu amalan yang tidak dapat diterima oleh bukan-Melayu.
- 4.2. Setengah orang membahagikan kebudayaan kaum-kaum di negara ini sebagai kebudayaan tempatan atau bumiputra (khasnya dirujuk kepada kebudayaan Melayu) dan kebudayaan pendatang atau bukan-Melayu. Tujuan membezakan Melayu sebagai Bumiputra dan bukan-Melayu sebagai orang asing adalah untuk menafikan persamaan hak dan kedudukan kebudayaan bukan-Melayu. Bagaimanapun, kemerdekaan Malaysia telah dicapai oleh semua kaum bahu membahu dan rakyatnya menjadi warganegara yang berkedudukan sama rata. Oleh itu adalah tidak wajar rakyat Malaysia dibezakan sebagai “bumiputra” dan “pendatang”. Perbezaan yang direka itu menjadi punca diskriminasi ras, menjelaskan perpaduan negara dan mengakibatkan polarisasi ras yang tidak diingini.
- 4.3. Cauvinis Melayu berpendapat bahawa perpaduan rakyat semua kaum hanya dapat dicapai melalui satu bahasa dan satu kebudayaan manakala bahasa dan kebudayaan yang aneka ragam dianggap akan mengakibatkan perpecahan rakyat pelbagai kaum. Teori ini nyata sekali adalah tidak tepat. Sama ada sesuatu bangsa atau negara itu bersatupadu atau tidak, faktor-faktor penentu yang lebih penting ialah ekonomi, sosial dan politik. Dengan kata-kata lain, penindasan ekonomi, ketidakadilan sosial dan pertentangan politik boleh memecah-belahkan serta menimbulkan konflik di kalangan sesuatu bangsa atau negara yang sebahasa dan sekebudayaan. Sebaliknya,

sistem ekonomi dan sosial yang adil dan anutan politik yang sama akan menyatukan bangsa dan negara yang berbilang bahasa dan kebudayaan. Oleh itu, kesimpulan boleh dicapai bahawa satu bahasa dan satu kebudayaan bukanlah faktor yang menentukan perpaduan bangsa dan negara; sebaliknya, jika dasar asimilasi "satu bahasa, satu kebudayaan" diamalkan secara paksa di negara berbilang kaum, sudah barang tentu akan menimbulkan perselisihan kaum dan seterusnya mengancam asas perpaduan negara.

- 4.4. Pengikut Melayu-sentrik (Malay-centrists) menekankan latar belakang Kesultanan Melaka dan oleh itu menentang prinsip persamaan hak kebudayaan semua kaum. Mereka berpendapat Kesultanan Melaka merupakan suatu entiti politik Melayu yang mempunyai sistem pentadbiran, ekonomi dan kebudayaan yang tersendiri dan Malaysia sekarang dilahirkan dari latar belakang tersebut. Oleh itu, mereka menganggap kebudayaan Melayu lebih layak dijadikan asas utama kebudayaan kebangsaan. Kami tidak menafikan kewujudan Kesultanan Melaka dan pelanjutan Sistem Kesultanan Melayu, akan tetapi tiada sesiapa pun yang dapat menafikan hakikat kewujudan sah kaum-kaum lain dan sumbangan mereka dalam pembinaan negara. Malaysia adalah ditubuhkan menurut Perlembagaan Persekutuan 1957, dari segi sistem politik, negara kita bukan lagi sebuah kerajaan feudal, tetapi negara monarki berperlembagaan; dari segi sistem pentadbiran, perundangan dan ekonomi, pada asasnya, ia merupakan pelanjutan sistem Inggeris dan bukan sistem Melayu; dan dari segi kebudayaan, sistem kebudayaan majmuk telahpun lama menggantikan sistem kebudayaan Melayu yang tunggal. Dalam Malaysia sekarang, bukan sahaja sistem politik, pentadbiran, perundangan, ekonomi dan kebudayaan jauh berbeza daripada sistem Kesultanan Melaka, tetapi keluasan wilayah (termasuk Semenanjung Malaysia, Sabah dan Sarawak) dan komposisi penduduk mengikut etnik juga telah banyak berubah. Oleh itu, keperibadian Kesultanan Melaka adalah tidak sesuai digunakan untuk melambangkan keperibadian negara kita sekarang. Keperibadian Malaysia setelah merdeka adalah lebih sesuai digunakan untuk melambangkan keperibadian negara kita. Aspek masalah kebudayaan kebangsaan yang lebih kontroversial ialah bagaimana masalah hubungan kebudayaan berbagai kaum sekarang dapat diselesaikan. Kita memang harus merenung masalah kita dari perspektif sejarah. Namun jika realiti abad ke-16 dianggap lebih penting daripada realiti abad ke-20, anggapan ini sudah barang tentu tidak menasabah.
- 4.5. Andainya latar belakang sejarah abad ke-15 dan ke-16 diizinkan untuk menafikan prinsip persamaan hak dan kedudukan bagi kebudayaan semua kaum, maka akibat buruk berikut adalah tidak dapat dielakkan:—
- (a) Jika prinsip persamaan hak dan kedudukan bagi semua kaum di bidang kebudayaan dinafikan, penafian yang sama akan berlaku juga di bidang-bidang politik, ekonomi dan sosial;
 - (b) Cauvinisme kebudayaan akan muncul bersamaan layanan tidak adil terhadap kebudayaan kaum-kaum yang berlainan; dan
 - (c) Kecenderungan asimilasi secara paksa dan dasar perkauman Kerajaan akan diperkuatkan lagi.

V. PRINSIP-PRINSIP ASAS PEMBINAAN KEBUDAYAAN KEBANGSAAN

- 5.1. Unsur-unsur unggul kebudayaan semua kaum di negara kita merupakan asas kebudayaan kebangsaan

Pembinaan kebudayaan kebangsaan haruslah diasaskan kepada unsur-unsur unggul dari kebudayaan-kebudayaan semua kaum. Kita harus bersikap liberal untuk menerima dan mengintegrasikan intisari kebudayaan-kebudayaan semua kaum di negara kita tanpa menolak unsur-unsur positif dari kebudayaan asing. Menolak kebudayaan sebarang kaum tempatan atau kebudayaan asing secara membuta tuli akan mengakibatkan kebudayaan kebangsaan kehilangan dayanya dan menjadi kaku.

- .2 Garis-garis panduan pembinaan nilai-nilai kebudayaan bersama ialah sains, demokrasi, pemerintahan undang-undang dan patriotisme

Pembinaan kebudayaan kebangsaan haruslah memberi tekanan kepada isi dan bukan bentuk. Perbuatan memberi tekanan yang melampau kepada bentuk kebudayaan sesuatu kaum bukan sahaja akan menyebabkan ketidak-puasan kaum-kaum yang lain, tetapi juga tidak akan membawa sebarang makna positif kepada pembinaan kebudayaan kebangsaan. Oleh itu, pembinaan kebudayaan kebangsaan haruslah dititik-beratkan kepada pemupukan nilai-nilai kebudayaan bersama melalui penanaman kesedaran kewarganegaraan, patriotisme, sains, demokrasi dan pemerintahan undang-undang.

- 5.3 Nilai-nilai kebudayaan bersama haruslah diekspresi melalui bentuk pelbagai kaum

Isi nilai-nilai kebudayaan bersama haruslah diekspresi melalui bentuk-bentuk unik atau istimewa setiap kaum tanpa menafikan kemungkinan bentuk ekspresi secara kombinasi. Sebarang langkah untuk menggunakan kedudukan dominan politik sesuatu kaum untuk membatas dan merintangi perkembangan bahasa dan kebudayaan kaum yang lain adalah tidak demokratik dan akan menjelaskan perpaduan negara.

- 5.4 Proses pembinaan kebudayaan kebangsaan haruslah selaras dengan prinsip kesamarataan semua kaum melalui perundingan demokratik

Dari segi hubungan kaum, semangat demokrasi tulen haruslah membawa maksud persamaan hak dan kedudukan bagi semua kaum, saling menghormat dan toleransi. Oleh itu, dalam proses pembinaan kebudayaan kebangsaan, kumpulan-kumpulan kebudayaan utama harus mencapai persefahaman melalui perundingan demokratik sebagai rakan yang berkedudukan sama rata. Ia tidak harus merupakan paksaan kemahanan sesuatu kaum ke atas kaum-kaum yang lain melalui kuasa penggubalan undang-undang atau pentadbiran. Ini adalah kerana hubungan setiap kaum dengan kebudayaan adalah hubungan darah daging. Oleh itu penyambungan kebudayaan setiap kaum haruslah dihormati, dan sebarang percubaan sebaliknya akan menjelaskan perpaduan rakyat.

VI. KESIMPULAN

- 6.1 Asas perbincangan kebudayaan kebangsaan haruslah berdasarkan Deklarasi Hak-Hak Manusia Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, Perlembagaan Persekutuan, Rukun Negara, persamaan hak dan kedudukan bagi semua kaum dan prinsip perundingan secara demokratik.
- 6.2 Asas objektif kebudayaan kebangsaan kita ialah kebudayaan-kebudayaan semua kaum negara kita. Pembinaan kebudayaan kebangsaan haruslah menitik-beratkan interaksi spontan antara kebudayaan-kebudayaan semua kaum, intisarinya diterima dan hampasnya ditinggalkan serta tidak menolak unsur-unsur positif kebudayaan asing. Di samping itu kerja perumusan nilai-nilai kebudayaan bersama juga harus dititik-beratkan. Dalam proses pembinaan kebudayaan kebangsaan, campur tangan pihak berkuasa yang tidak diingini hendaklah dikurangkan, sebaliknya hukum semulajadi bagi perkembangan kebudayaan haruslah dipandang berat.
- 6.3 Tiga ciri asas kebudayaan kebangsaan ialah bentuk kebudayaan yang aneka ragam, nilai-nilai kebudayaan bersama, serta corak tempatan.
- 6.4 Matlamat-matlamat pembinaan kebudayaan kebangsaan ialah memupuk fikiran tepat dan nilai bersama, demi memperkuuhkan perpaduan rakyat dan mendorong maju pengeluaran serta pembangunan negara.

- 6.5 Dasar-dasar kebangsaan sekarang tentang pelajaran dan kebudayaan, termasuk tiga prinsip ‘pembentukan’ kebudayaan kebangsaan yang dirumuskan oleh Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, berfahaman Melayu-sentrik yang tebal, serta ber-cenderung untuk mengasimilasikan kaum-kaum lain secara paksa. Oleh itu, mengingkari prinsip dan semangat persamaan hak dan kedudukan bagi semua kaum, perundingan demokratik, Perlembagaan Persekutuan dan Rukunegara. Dasar-dasar itu akan menggagalkan matlamat perpaduan negara.
- 6.6 Penganut Melayu-sentrik (Malay-centrists) menafikan prinsip persamaan hak dan kedudukan kebudayaan bagi semua kaum, oleh itu, dasar perkauman dan kecenderungan asimilasi paksaan Kerajaan diperkuat lagi.
- 6.7 Empat prinsip utama pembinaan kebudayaan kebangsaan:—
- (a) Unsur-unsur unggul kebudayaan semua kaum di negara kita merupakan asas kebudayaan kebangsaan;
 - (b) Garis-garis panduan pembinaan nilai-nilai kebudayaan bersama ialah sains, demokrasi, pemerintahan undang-undang dan patriotisme;
 - (c) Nilai-nilai kebudayaan bersama haruslah diekspresi melalui bentuk pelbagai kaum; dan
 - (d) Proses pembinaan kebudayaan kebangsaan haruslah selaras dengan prinsip kesamarataan semua kaum melalui perundingan demokratik.

VII. PERMINTAAN DAN SARANAN

- 7.1 Kerajaan harus menghormati hak-hak Perlembagaan semua kaum untuk memelihara dan mengembangkan bahasa, pelajaran dan kebudayaan masing-masing serta membantunya secara konkrit:—
- 7.1.1 Kerajaan harus memansuhkan segala undang-undang yang tidak menguntungkan kewujudan dan perkembangan bahasa dan pelajaran semua kaum, supaya hak Perlembagaan untuk mempelajari, menggunakan dan memajukan bahasa dan pelajaran setiap kaum dapat terjamin.
 - 7.1.2 Kerajaan harus membantu perkembangan S.R.J.K.(C), Sekolah Menengah Persendirian Cina, Kelas Bahasa Ibunda (POL) di Sekolah Menengah Kebangsaan dan Sekolah Rendah Kebangsaan dan Jabatan Pengajian Tionghua di Universiti Malaya. Di samping itu, lebih Jabatan Pengajian Tionghua harus didirikan di pusat-pusat pelajaran tinggi yang lain, dan penubuhan universiti-universiti swasta juga harus diizinkan.
 - 7.1.3 Kerajaan harus melayani aktiviti-aktiviti semua badan kebudayaan secara adil, baik dari segi bantuan kewangan maupun segala bantuan yang lain, tanpa mengira keturunan ahli-ahli badan yang berkenaan.
 - 7.1.4 Kerajaan yang menganjurkan aktiviti-aktiviti kebudayaan seperti penerbitan, pertunjukan, pameran, perarakan, bengkel, pesta kebudayaan, pertandingan, anugerah sastera atau kesenian dan rombongan kebudayaan melawat ke luar negeri hendaklah memberi peluang yang sama kepada seniman, sasterawan dan kebudayaan dari semua kaum untuk mengambil bahagian atau mendapat hadiah, demi menunjukkan penghormatan kepada ciri-ciri dan nilai-nilai kebudayaan yang aneka-ragam itu.
 - 7.1.5 Dalam memperkenalkan kebudayaan kebangsaan, sebaran am negara tidak wajar terlalu memberatkan kebudayaan Melayu dan mengabaikan kebudayaan kaum-kaum lain.

- 7.1.6 Dalam rancangan T.V. Malaysia "Hari ini Dalam Sejarah" peristiwa-peristiwa serta tokoh-tokoh sejarah bukan-Melayu juga harus diberi tempat yang wajar, demi mencerminkan realiti sejarah negara kita yang berbilang kaum.
- 7.1.7 Dalam pembentukan imej kebangsaan, ciri-ciri masyarakat majmuk kita harus dicerminkan.
- 7.1.8 Pada penamaan bangunan, taman kediaman, tempat dan jalanraya, ciri masyarakat majmuk kita juga harus dicerminkan.

- 7.2 Kerajaan harus mengambil daya utama untuk mendorong maju interaksi kebudayaan berbagai kaum, agar nilai-nilai kebudayaan bersama dapat dibentuk. Secara konkrit:-
 - 7.2.1 Kerajaan harus menganjurkan berbagai aktiviti interaksi kebudayaan, termasuk pameran, pertunjukan, perbincangan dan lain-lain.
 - 7.2.2 Kerajaan harus memberi galakan dan bantuan agar karya-karya sastera yang bermutu dari semua kaum dan bahasa di negara kita disaling terjemahkan ke dalam bahasa-bahasa lain.
 - 7.2.3 Dalam buku-buku teks dan sebaran am haruslah diperkenalkan secara luas adat istiadat, cara hidup dan kebudayaan semua kaum, untuk memperdalam saling pengertian antara satu kaum dengan yang lain.
 - 7.2.4 Di pusat-pusat pelajaran tinggi di negara kita, kajian dan perbincangan tentang kebudayaan berbagai kaum harus dipergiat lagi, agar masalah interaksi dan integrasi dapat dikaji secara mendalam dan nilai-nilai kebudayaan bersama dapat dirumuskan.
 - 7.2.5 Kerajaan harus menubuhkan Balai Barang Peradaban dan Bilik Rujukan Bahan-Bahan Bersejarah semua kaum untuk mengumpulkan buku-buku, dokumen-dokumen dan barang-barang peradaban yang bersejarah dari semua kaum.
 - 7.2.6 Kerajaan melalui Muzium Negara dan Arkib Negara haruslah mengumpulkan dokumen-dokumen dan benda-benda yang bersejarah dan mempamerkannya di tempat-tempat pameran di seluruh negara.
 - 7.2.7 Perpustakaan Negara, perpustakaan negeri dan perpustakaan tempatan haruslah mengumpulkan buku-buku berbagai bahasa dengan secukupnya.
 - 7.2.8 Balai Senilukis Negara harus secara luas mengumpulkan hasil-hasil karya seni yang bermutu dari seniman semua kaum untuk dipamerkan.
 - 7.2.9 Kerajaan negeri harus secara adil memelihara tempat dan bangunan bersejarah dari semua kaum.
- 7.3 Kerajaan harus menggalakkan berbagai aktiviti kebudayaan dan seni yang sihat, serta melarang yang meleset (decadent) dan yang lucu agar fikiran rakyat terutamanya generasi muda tidak diracuni.
- 7.4 Dalam semua upacara rasmi yang dianjurkan Kerajaan atau badan-badan berkanun, adat istiadat, agama dan tradisi kebudayaan semua kaum hendaklah dihormati.

- 7.5 Perhimpunan atau konvensyen kebudayaan yang dianjurkan oleh Kerajaan, haruslah diundang wakil-wakil dari badan-badan kebudayaan dan agama berbagai kaum untuk mengambil tempat dan memberi pandangan masing-masing. Rumusan rumusan yang dicapai dalam perhimpunan atau konvensyen adalah untuk dijadikan bahan rujukan sahaja bagi Kerajaan atau kalangan rakyat. Kerajaan tidak harus cuba menggunakan rumusan-rumusan itu untuk memaksa kaum-kaum tertentu menerima atau meninggalkan sebarang bentuk atau nilai kebudayaan.
- 7.6 Kami meminta Kerajaan supaya melantik wakil-wakil dari pertubuhan-pertubuhan utama kebudayaan dan pendidikan Cina serta sarjana-sarjana Cina untuk mengambil bahagian dalam Majlis Penasihat Kebangsaan Berkenaan Kebudayaan, Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, serta badan-badan kebudayaan berkanun yang lain.

KHOO SIONG CHI, JSM
Presiden,
Dewan Perhimpunan China Selangor

DATUK KOH PEN TING
Presiden,
Dewan Perhimpunan China Pulau Pinang

DATUK Tan KIM SING
Naib Presiden,
Persatuan China Perak

YEE KIM KAM, J.P.
Presiden,
Gabungan Persatuan-Persatuan China Negeri Johor

YAP FOCK ON,
Presiden,
Dewan Perhimpunan Tionghua Trengganu

DATUK LOH FOKK HENG,
Naib Presiden,
Dewan Perhimpunan Tionghua Kelantan

CHOO CHIEH HWA, P.J.K.
Presiden,
Persatuan Dewan-Dewan Perniagaan China Pahang

TAN SAY ENG,
Presiden,
Dewan Perhimpunan China Negeri Sembilan

DATUK YEO TIOW TIONG,
Naib Presiden,,
Dewan Perniagaan China Melaka

DATUK WEE BOON PIN
Presiden,
Pergabungan Persatuan-persatuan China Bersekutu Sarawak

DATUK LEE SENG CHENG
Presiden,
Dewan Perniagaan Tionghua Kedah

LIM FONG SENG
Pengerusi,
Persekutuan Persatuan-Persatuan
Lembaga Pengurus Sekolah China Malaysia.

KHOR MOOI, P.J.K.
Presiden,
Dewan Perniagaan China Negeri Perlis

SIM MOW YU, J.P.
Pengerusi,
Gabungan Persatuan-persatuan Guru-Guru
Sekolah China Malaysia.

(LIAW THIEN THSU ASDK)
SETIAUSAHA AGUNG
GABUNGAN DEWAN-DEWAN
PERNIAGAAN TIONGHUA SABAH

LAMPIRAN D

**Joint Declaration By
The Chinese Guilds And Associations Of
Malaysia
1985**

I. PREAMBLE

The Chinese Guilds and Associations of Malaysia have unanimously moved to issue this Joint Declaration at this juncture for the following reasons:

- 1) The Chinese Malaysian community is alarmed at the seriousness of the problem of racial polarisation, which, in our opinion, is caused by government policies which constantly emphasize that "bumiputra interest must come first", as well as by administrative measures which have eroded, and deprived the other Malaysian communities of their fundamental liberties to equality in the political, economic, social, cultural, linguistic and educational spheres.
- 2) The Chinese Malaysian community is not only concerned that there is increasing polarisation between the rich and the poor in general, but also disturbed by the fact that the Government's Malay-centrism has neglected the problem of poverty in other communities and led to anomalies in the economic sphere.
- 3) The Chinese Malaysian Community is also concerned at the transgression of freedom of democracy in our country and we believe that the violation of human rights; economic, political and cultural oppression; social injustice are the root causes of discrimination and communal tension.
- 4) We have also observed with disappointment that the Barisan Nasional Government and the various political parties in the country have thus far failed to bring about the resolution of the above-mentioned grievances.

In issuing this declaration, we recall the safeguards and guarantees of the fundamental liberties of equality and democracy in the Federal Constitution of Malaysia, the Rukunegara as well as the United Nations' Declaration and Conventions.

II. DECLARATION

- 1) All government policies must be consistent with the provisions of the Federal Constitution, the Rukunegara and the United Nations Charter so as to ensure that fundamental human rights and legitimate democratic rights are not violated.
- 2) All forms of discrimination, in particular government policies based on the interests of only one community, are a serious violation of fundamental human rights and the main obstacle to National Unity.
- 3) We condemn all forms of chauvinism, racism and religious fanaticism.
- 4) We fervently believe that equal civil and political rights are the preconditions for the promotion of National

Unity and progress - our people can only be united on the basis of freedom, equality and democracy.

- 5) We demand that the Government respect the Malaysian people's basic right to freedom of organisation, assembly, speech, publication and other fundamental liberties guaranteed in the Federal Constitution.
- 6) We demand that the Government implement effective measures to eradicate poverty and uplift the people's standard of living, irrespective of race.
- 7) We call upon the whole nation especially the political parties to support our Joint Declaration.

III. DEMANDS AND PROPOSALS

1. Political Issues

1.1 The guiding principle of our multiracial country should be to build, through constitutional means, an independent and sovereign country which upholds freedom , democracy, justice and equality mong the various ethnic communities

1.2 We uphold religious freedom, resolutely defend the secular nature of our politcl system and oppose the use of religion for politcl ends.

1.3 In a multiracial country like ours, racial harmony and nationl unity are basic conditions for nation-building.As racial polarisation has andangered the basis for nation-building, we oppose racism and racial discrimination.

1.4 The Federal Constitution is the basis of our constitutional democracy and national unity. The sanctity of the Federal Constitution must be scrupulously observed. We are opposed to any arbitrary amendment of the Constitution. Whenever an amendment affects the fundamental liberties of the people or the basic human rights of a community, the views and opinions of the people or the community concerned should be consulted and given due respect.

1.5 Basic human rights are an inalienable part of the democratic system and we resolutely oppose any attempt to infringe upon these rights. We call for greater democracy at all levels to give concrete meaning to the principles of parliamentary democracy. We propose that:

- (1) The various levels of government must be elected by the people.
- (2) The government must respect the people's right criticise and influence government policies.
- (3) The delineation of constituencies must be based on the democratic and just principle of "one man, one vote". The wide discrepancies between the number of voters in different constituencies must therefore be eradicated.
- (4) The basic human rights, such as freedom of organisation, speech, assembly and publication, s expounded by the United Ntions' Declaration of Human Rights and the Federal Constitution must be fully respected.

(5) All citizens must be able to enjoy equal rights and privileges regardless of their language, class, religion and colour. The distinction between "bumiputra" and "non-bumiputra" should be abolished.

(6) The Internal Security Act, Sedition Act, Printing Presses and Publication Act, University and University Colleges Act and others which violate basic human rights must be reviewed.

1.6 When premised upon the guarantee of equal rights to the various ethnic communities, democratic consultation is the basis for coordinating and harmonising inter-ethnic relations. To safeguard political stability and national unity, we must resolutely oppose all forms of racial chauvinism, extremism and political opportunism.

1.7 While our legitimate democratic rights have been continuously encroached upon and racial polarisation is becoming ever more critical, we call upon all political parties to transcend their factional and party interests in order to make known the views and aspirations of the various communities at all levels of legislation, and work together to defend our legitimate rights. We would like to stress that even if we should fail to secure these rights, our wishes and demands have hitherto been recorded. This is to invalidate any claims by the Government that its policies have been unanimously accepted by the whole nation.

1.8 Regarding foreign relations, we stand for a positive and consistent non-aligned policy dedicated to the cause of world peace, freedom, territorial integrity and national sovereignty. We stand firmly by the principle of the right of nations to self-determination, and oppose all direct and indirect interventions by the big powers in the affairs of smaller or weaker nations.

2. Economic Issues

2.1 We should strive to build an independent, sovereign and industrialised economy with agriculture as its base; promote the growth and development of the various national capitals in order to rid the country of the control by foreign monopoly capital, to eradicate poverty and uplift the standard of living of the people, irrespective of race.

2.2 Ever since its implementation, the New Economic Policy has failed to solve the basic economic problems of our country. On the other hand, such economic policies based on "bumiputraism" have become a major cause of racial polarisation. To achieve the major objectives of national economic construction, the principle of inter-community cooperation and mutual benefits must be implemented, while the present interventionist policies of enforced restructuring should be abolished.

2.3 We are opposed to the communally-defined quota system and call for its abrogation by 1990.

2.4 The economy should be liberalised. The government should reduce the monopolistic activities of the state-owned enterprises to a minimum and encourage the private sector to play a more positive role.

2.5 We must develop our domestic industries, re-

sources and labour force by means of modern technology. Our industrialisation strategies must be planned with the agriculture and small and medium scale industries as the basis of development. The development of heavy industries must not jeopardise the existence and development of the small-scale industries.

2.6 The government should formulate and implement an effective land and agricultural policy to enable the peasants to have adequate parcels of land to cultivate and ensure the full utilisation of our available land so as to increase productivity. New land schemes opened by the government should be fairly and justly distributed to farmers of all ethnic communities. Land reserved for Malays should not be increased arbitrarily.

2.7 While certain social utilities like the medical health service should be excepted, we welcome the privatisation of certain state-owned enterprises to spare public expenditure and improve efficiency. However, privatisation should not be monopolised by a particular ethnic community or benefit only foreign companies or big corporations; all citizens should be given equal chance to participate in the privatisation exercise. To encourage private investment so that the privatisation efforts can be implemented smoothly, all rules and regulations that hinder private investment, like the Industrial Coordination Act, should be repealed.

2.8 The government's effort to "restructure" society should not be limited to only the private sector but must also be applied to the civil service and all state-owned enterprises including off-budget agencies. These should be open to all ethnic communities to participate on an equal and fair basis.

2.9 In the process of restructuring and developing our economy, the people's living standards and fundamental rights must be safeguarded. The government must strive to narrow the gap between the rich and the poor as well as that between the urban and rural sectors, irrespective of ethnicity.

3. Social Issues

3.1 The government policies to eradicate poverty and backwardness must be directed to the poor section of all ethnic communities, fairly and justly. We would like to repudiate the myth that "the economy is controlled by the Chinese" or that "all Chinese are rich".

3.2 To ensure that workers are treated fairly and justly, we propose:

- (a) a statutory and reasonable minimum wage be implemented in all areas of economic activity;
- (b) our trade union legislation be amended so as to facilitate unionisation and legitimate political and social activities;
- (c) the social welfare system be implemented to take care of the unemployed, the disabled, the aged, as well as others in need;
- (d) equal pay for equal work irrespective of sex or race;

(e) an effective implementation of health and safety measures in factories and other work places;

(f) the implementation of international labour standards in all economic spheres including state agencies.

3.3 The authorities should not look upon the squatter problem as merely a "law and order" issue, but must conduct a full-scale study into the socio-economic causes of the problem, and if necessary, set up a special ad hoc committee to handle the problem. The government should build more low-cost houses and distribute them fairly and justly to the poor irrespective of race. At the same time, the housing market must be stringently regulated to control prices and curb property or financial speculation.

3.4 The deteriorating standard of public health services and the increasing cost of private health services are well known to everyone. The government must take measures to rectify this phenomenon, such as the setting up of a comprehensive National Health Service to ensure that the middle and lower classes have access to an inexpensive and satisfactory medical health service.

3.5 The public transport system, especially in the big cities, is unsatisfactory. The government must introduce improvements in order to provide a cheap and efficient transport system.

3.6 To halt the increasing cases of rape and violence against women which can largely be attributed to society's general attitude towards women, we propose that:

(a) women be accorded the same status as men in the various political, economic, cultural, educational and social spheres;

(b) public child-care centres be set up or child-care facilities be provided so that women have equal opportunities to take part in the activities of the various spheres of life;

(c) effective measures be taken to prohibit the harassment of women at work as well as outside the work place;

(d) prohibition of media images which degrade women be implemented;

(e) refuge be provided for women against violence by their husbands or other men.

(f) stern deterrents to rapists and other forms of violence to women, be enforced;

(g) education be given to the public on women's rights, status and dignity;

(h) sexism and pornography be strictly prohibited in books and the media.

3.7 The lack of suitable activities for our youth is the main reason why many of them turn to drug addiction and yellow culture. The government, especially the Ministry of Culture, Youth and Sports, should provide opportunities to encourage more social, cultural and

political activities among the youth of all ethnic communities.

Legislation such as the Universities and University Colleges Act, which unnecessarily inhibits youth and student organisations, should be abrogated. Our education system should be oriented towards inculcated creative and analytical thinking, democratic attitudes and the concern for the welfare of our people and the country among our youth and students.

3.8 The problems of people with "stateless" status is still considerable. We propose that:

(1) the procedure for citizenship application should be simplified;

(2) the processing of applications for citizenship should be accelerated.

(3) the power of the authorities to arbitrarily withdraw the citizenship of a person should be reviewed. When a person's citizenship has been withdrawn, the authorities should furnish a satisfactory and convincing explanation, and provide proper channels of appeal.

(4) the situation of those with "stateless" status should be reviewed, and humanitarian considerations be given to help them out of their present predicament.

3.9 A special committee should be set up to conduct a comprehensive investigation into the problem of illegal Indonesian immigrants and Filipino refugees so that they will not deprive our workers of employment opportunities or disrupt the peace and order of our society.

3.10 Under the present rules and regulations, the press and magazines have to renew their licenses annually and the government has the absolute power to allow or to withhold their publication permits. There is therefore considerable restriction on the publication of, and the opinions voiced in, our newspapers and magazines. We propose that the rules and regulations pertaining to publication and printing be relaxed and the shackles on the press and the media be removed so as to encourage freedom of speech.

3.11 The official media has more often than not overlooked or given very little coverage of the non-Malay communities and their cultural activities. The official media belongs to the whole nation; therefore it should treat the various ethnic communities in our country fairly and justly and should accord due attention to and fair coverage of the non-Malay communities and their cultural activities.

3.12 To create a clean and efficient administration, the government must implement preventive measures to reduce red tape, bureaucratism and corruption, and take stern action against the offenders as a deterrent.

3.13 To eradicate and prevent environmental pollution, the government must have a long-term anti-pollution plan, and establish a regulatory body to carry out

monitoring and supervision works, in order to ensure that Malaysia has a clean environment.

3.14 To promote national unity, racial harmony and a happier life for our people, we propose that the following measures be implemented:

- (1) Strengthen the sense of belonging and identity of the people with our country;
- (2) Ensure that all ethnic groups have equal rights and privileges, and root out any form of prejudice or discrimination;
- (3) Promote interaction and communication between the various ethnic communities, and encourage cooperation between their respective organisations and associations;
- (4) Promote goodwill and cooperation between the police and the people;
- (5) Foster and raise civic consciousness and a sense of social responsibility for our people;
- (6) Encourage moderation, tolerance, forgiveness and courtesy;
- (7) Root out racist ideas and theories and promote democratic view-points in order to eradicate racial polarisation;
- (8) Abolish the distinction between "bumiputras" and "non-bumiputras";
- (9) Strengthen the organisation of the National Unity Board, so that it can play a more direct and active role.
- (10) All official notices, forms and other documents which concern the general public should use, besides the National Language, the languages of the other communities in Malaysia, in order to reflect the true spirit of Article 152 of our Constitution.

3.15 The Chinese New Villages are facing many serious problems, the majors ones being:

- (1) the problem of insecure land titles and the pressing need for land;
- (2) unemployment;
- (3) lack of adequate basic facilities and social amenities;
- (4) the pressure of population increase;
- (5) the low level of education attainment.

Since 1970, the three Malaysia Plans have only allocated 50 million ringgit for the development of these New Villages. This sum, if distributed among the New Villages over these years is equivalent to about 4 ringgit per person per year, which is completely ineffective in solving the problems they face. We propose that the government should take new positive steps to comprehensively review and solve the problems of the New Villages.

4. Cultural Issues

4.1 Our country is a democracy which upholds freedom, equality and the rule of law. Our cultural policies should be based on the United Nations' Declaration on Human Rights, the Federal Constitution, the Rukunegara, the principle of equality of all ethnic communities and the spirit of democratic consultation, in order to ensure that the right of our people of all nationalities to preserve and develop their respective cultures is not infringed and that mutual respect is accorded to the cultural traditions of all ethnic communities in our country.

4.2 Malaysia is a multi-racial, multi-lingual, multi-religious and multi-cultural society. The formulation of cultural policies must be premised upon the recognition and acceptance of the pluralistic character of our society.

4.3 According to the Federal Constitution, our people of all nationalities are entitled to the fundamental human rights of freedom of worship, the learning and use of their mother tongue, and the preservation of their ways of life. Therefore, to use the culture of a particular community as the basis for the National Culture and then to promote it by assimilationist or semi-assimilationist means is an infringement of the Constitutional provisions and fundamental human rights. Such policies only serve to encourage the chauvinists, racists and religious fanatics and create communal tensions, thereby becoming a source of racial polarisation. All policies based on Malay-centrism and enforced assimilation must be withdrawn and all acts and regulations unfavourable to the existence and development of the cultures of our various ethnic communities in the country should be abrogated.

4.4 National Culture is the sum total of the cultures of all nationalities in our country. Its development should be based upon accommodating the fine elements in the cultures of all ethnic communities in our country.

4.5 The National Culture should be the result of the spontaneous interaction between the various cultures of our people, the adoption of the essence and the rejection of negative and pernicious values, including the fine elements of other foreign cultures, in order to formulate a set of common cultural values. The natural law of cultural development should be observed. Any formulation of a national culture should be carried out on the basis of racial equality and not through legislative and administrative means or any attempt to impose the wishes of one community upon the other communities.

4.6 The four principles for any formulation of a national culture are:

(1) the fine elements in the cultures of all our ethnic communities should be the basis of our national culture;

(2) science, democracy, rule of law and patriotism are the guidelines for establishing a set of common cultural values;

(3) these common cultural values should be

expressed through the cultural forms of the various ethnic communities in our country;

(4) the formulation of this cultural policy should be consistent with the principle of equality of all ethnic communities and the spirit of democratic consultation.

4.7 All seminars and conventions sponsored by the government on national culture must invite the participation of representatives of cultural and religious groups from all our ethnic communities. Such seminars and conventions should only serve as references to the government and the public; resolutions should not be passed in order to force people to accept or forego particular cultural forms or values.

4.8 The government should treat the activities of all cultural organisations fairly and equally with no favour shown in the provision of financial and other assistance in relation to the ethnic base of these organisations.

4.9 In the various cultural activities sponsored by the government, such as publication, performances, exhibitions, processions, workshops, cultural festivals, competitions, literary or performing arts awards and foreign tours of cultural troupes, etc., equal opportunity must be accorded to the cultures and artistes of all ethnic groups, so that due respect is given to the characteristics and values of our multi- racial society.

4.10 In introducing our national culture, the state-owned public media should not over-emphasise Malay culture and neglect the cultures of our other ethnic communities.

4.11 The government should actively encourage cultural interactions between the various ethnic groups in our country in order to promote the formation of common cultural values.

4.12 The government should strongly encourage cultural activities of all types which exhibit socially desirable aspects and strictly prohibit all activities which propagate negative and pernicious values in order to better nurture our youth.

4.13 We demand that the government accept representatives of the major cultural bodies from the various ethnic communities, educationalists from all media of instruction, and academic organisations, as members of the National Consultation Committee on Culture, Youth and Sports and other leading cultural bodies.

5. Language and Education Issues

5.1 We accept Bahasa Malaysia as our National Language to be used as the lingua franca of our multi-ethnic society. However, the special status of Bahasa Malaysia as the lingua franca must not be used as a basis for enforcing linguistic assimilation or linguistic discrimination. From this standpoint, the different languages of our peoples are equal in status, have the same dignity and deserve equal respect, and should be allowed to be used freely in all spheres.

5.2 The government must stop enforcing linguistic assimilation or linguistic discrimination policies, in order to ensure that the fundamental and constitutional right of our various ethnic communities to learn and freely use their mother tongue is not violated. The government should retract the policy of "One Language, One Education System" which has very strong assimilationist tendencies. As our people have the right to develop their mother-tongue education according to their wishes, and parents have the right to decide the kind of education for their children, the government should implement the policy of "a common curriculum but many different media of instruction", which is better suited to our multi-ethnic society.

5.3 Article 21(b) of the 1961 Education Act must be abrogated in order to guarantee that the character of the National-Type Primary Schools will not be changed.

5.4 In National-Type-Primary Schools, the medium of instruction, teaching materials, examination, administration, assembly and teacher-training should be in the mother-tongue. (Non-mother tongue language instructions are, of course, excepted.)

5.5 All attempts to use the KBSR (ie. 3M) system and the integrated school plan to change the character of National-Type Primary Schools should be dropped. At the same time, the design of the curriculum and allocation of time for the various subjects should be flexible, bearing in mind the special needs of National-Type Primary Schools (for instance, the need to learn three languages). Uniformity with the National Primary Schools should not be emphasised. The authorities should consult the major cultural and educational bodies form the Indian and Chinese communities to solve the problems arising from the implementation of KBSR, including the shortage of teachers, over-crowded class-rooms, and insufficient teaching hours for language subjects.

5.6 Fair and equal treatment should be granted to all schools, irrespective of the medium of instruction regarding financial allocation; setting up of new schools and facilities; teacher training and other programmes of assistance.

5.7 New National-Type Primary Schools should be set up in proportion to the population growth rate. In the case of National-Type Primary Schools where the school land does not belong to the government, the government should abide by its promise of dollar-for-dollar financial assistance.

5.8 Existing Chinese-language and Tamil-language departments in teacher-training colleges should be expanded, and where none exists, such departments should be set up as soon as possible. The entry qualifications for these sections should be relaxed, and a credit in SPM Bahasa Malaysia should not be required.

5.9 Where the land on which Chinese-medium schools SRJK (C) and Independent Chinese Secondary schools stand does not belong to the government, it should be exempt from payment of quit rent.

5.10 The government should recognise the value of the

contributions made by the Independent Chinese Secondary Schools and promote the development of these schools by giving assistance in the areas of finance, teacher training, the setting up of new schools or branches, new premises and other facilities.

- 5.11 The Independent Chinese Secondary Schools' Senior Middle III 'Unified Examination' Certificate should be given due recognition especially for entry into teacher-training colleges. This will help to solve the pressing problem of teacher-shortage in National-Type Primary Schools. In addition, our local universities, especially their Chinese Studies Department, should be open to student applicants with 'Unified Examination' Certificates.

5.12 Chinese Studies and Tamil Studies Departments should be set up in all local universities to provide Chinese language and Tamil language teachers for our secondary schools and to promote the development of Chinese Malaysians and Indian Malaysian cultures as well encourage cultural interaction.

5.13 The learning of the mother tongues should be part of the regular school time-table and made compulsory for all students. A unified syllabus, adequate teaching materials and qualified teachers should be provided for this.

5.14 Government Residential Schools, Technical and Vocational Institutes should recruit students of all communities on a fair and just basis.

5.15 The Government should provide more opportunities for tertiary education in order to raise the general academic and professional level of our people and to meet the needs of national development. To solve the problem of inadequate places at the present moment, the setting up of non-governmental universities and colleges should be encouraged.

5.16 The quota system for recruiting students into the various local universities should be abolished and replaced by a new system based mainly on merit and special assistance given to poor students. The various pre-university classes set up by our local universities should be open to students of all communities in this country. Staff recruitment and promotion should be based on academic qualifications, experience and job performance, and NOT on racial considerations.

5.17 The award of scholarships should not be based on the applicants' race. Scholarships must be given to financially needy students and academically outstanding students from all ethnic communities in Malaysia. More assistance in the form of repayable study loans should be made available to less well-off students of all communities.

5.18 The Government should recognise the degrees awarded by the former Nanyang University and the various universities in Taiwan and should not harbour any prejudice toward graduates from these universities.

Endorsed by

The Selangor Chinese Assembly Hall
 Petaling Chinese Town Hall
 The Perak Chinese Association
 Negeri Sembilan Chinese Assembly Hall
 Kelantan Chinese Assembly Hall
 Trengganu Chinese Assembly Hall
 The Federation of Chinese Associations, Johore State
 The Federation of Chinese Associations, Sarawak.
 United Chinese School Committees, Association of Malaysia.
 The United Chinese School Teachers' Association of Malaysia.
 Malacca Chinese Chamber of Commerce.
 Perlis Chinese Chamber of Commerce.
 Sabah United Chinese Chambers of Commerce.
 The Federation of Hokkien Associations of Malaysia.
 The Federation of Kwang Tung Associations of Malaysia.
 All Malaysia Kwansi Association.
 The Federation of Teochew Associations of Malaysia.
 The Federation of Kheng Chew Hwee Kuan of Malaysia.
 The Associated Eng Choon Societies of Malaysia.
 The Kuala Lumpur And Selangor Chinese Chamber of Commerce And Industry.
 Nanyang University Alumni Association, Malaysia.
 Johore Associated Chinese Chamber of Commerce.
 The United Association of Private Chinese Secondary Schools, Sabah.
 The Federation of Alumni Associations of Taiwan Universities, Malaysia

LAMPIRAN E

Rayuan Pilihanraya Persatuan-Persatuan Cina Malaysia

16hb Ogos 1999
(Terjemahan Rasmi daripada Teks Bahasa Cina)

Mu adimah

Pilihan yang akan datang akan memilih kerajaan dan wakil rakyat yang akan memimpin negara ini ke alaf baru. Empat puluh dua tahun selepas mencapai kemerdekaan, negara kita telah berkembang maju dalam semua sektor hasil daripada usaha dan sumbangan rakyat semua kaum, dengan sepenuhnya menunjukkan dirinya mka sebuah negara yang berbilang kaum. Walau bagaimanapun, beberapa dasar kerajaan yang terdapat, terutamanya yang berkaitan dengan kesamaan bangsa, demokrasi, hak asasi manusia, autonomi kebangsaan dan sebagainya perlu diperbaiki.

Krisis ekonomi pada dua tahun yang lepas dan wabak virus Nipah merupakan dua bencana terbaharu yang telah menyebabkan persatuan-persatuan Cina menimbang semula masa hadapan negara kita secara serius. Kerajaan seharusnya mengadakan satu rancangan pembangunan yang sepadu untuk industri kecil dan sekerahan dan Perkampungan Baru Cina yang telah ditubuhkan lebih daripada lima puluh tahun dahulu. Apabila Kerajaan sedang giat menjalankan pelbagai projek mega, kita masih menghadapi kekurangan dana, bilangan guru dan pengajar di sekolah-sekolah. Kami juga perlu menaruh perhatian pada sektor-sektor yang miskin yang terdapat di kalangan orang-orang asli, pekerja estet, penduduk bandar dan petani miskin.

Disinggung itu, kami amat mengambil berat tentang isu amalan rasuah, penyimpangan Kerajaan dalam pentadbiran awam, kebertanggungjawapan dan kelutsinaran kerajaan yang telah menimbulkan banyak pertimbangan di kalangan orang awam.

Dalam cinta kami terhadap negara, serta perhatian kami terhadap masa hadapan bangsa kita, kami meminta semua calon dan parti politik yang akan mengambil bahagian dalam pilihanraya yang akan datang menyokong dan melaksanakan rayuan kami. Kami juga menggesa semua pengundi negara kita berusaha mewujudkan realisasikan rayuan ini.

1 Menggalakkan Perpaduan Negara

Perpaduan negara mestilah berasaskan kepentingan semua rakyat negara kita dan bukan berdasarkan perkauman. Hanya dengan berasaskan keadilan dan non-diskriminasi, dapat mewujudkan satu lingkungan yang sesuai untuk mencapai perpaduan dan keharmonian di antara kaum:

- Gubalkan Akta Perhubungan Kaum untuk mencegah diskriminasi perkauman, rasialisme dan rasicisme.
- Tindakan Afirmatif (Affirmative Action) harus bertujuan untuk memberi perlindungan dan peningkatan kepada golongan masyarakat yang lemah, tanpa mengira kepercayaan agama, latar belakang sosial dan kaum.
- Mengambil langkah untuk memansuhkan pembezaan antara "bumiputera / bukan bumiputera" dalam semua bidang.

2 Mempertingkatkan Demokrasi

Demokrasi bukan sahaja bermakna amalan pengundian setiap lima tahun -- kerajaan harus dipilih oleh rakyat pada semua peringkat, supaya mencapai demokrasi parlimentari yang sebenarnya dan memastikan keadilan pilihanraya:

- Garisan sempadan kawasan pilihanraya mestilah berasaskan prinsip "satu orang satu undi". Perbezaan bilangan pengundi antara kawasan-kawasan pilihanraya yang berlainan sepatutnya tidak melebihi 15%, seperti mana yang diamalkan pada peringkat awal selepas kemerdekaan negara ini supaya mengelakkan jurang besar yang sedang wujud di antara bilangan pengundi di kawasan pilihanraya yang berlainan dalam sistem pengundian kini.
- Memulihkan pilihan kerajaan tempatan.
- Senator haruslah dipilih oleh rakyat.

3 Mempertahankan Hak Asasi Manusia dan Menegakkan Keadilan

Mempertahankan hak asasi manusia, keadilan, keamanan dan kebebasan negara kita, agar melindungi hak-hak politik, sosial, kebudayaan dan ekonomi seluruh rakyat Malaysia:

- Ratifikasi dan menandatangani semua konvensyen Bangsa-Bangsa Bersatu dan kovenan-kovenan antarabangsa.

- Suruhanjaya Hak Asasi Manusia yang baru ditubuhkan perlu diperluaskan struktur anggotanya dan pastikan bahawa badan tersebut berepresentatif dan bebas
- Pastikan kebebasan Peguam Negara dan badan kehakiman
- Mansuhkan Akta Keselamatan Dalam Negeri selaras dengan perkembangan zaman
- Gubalkan Akta Kebebasan Informasi.
- Meminda Akta Kesatuan Sekerja, Akta Hasutan, Akta Penerbitan dan Mesin Cetak, Akta Polis dan Akta Universiti dan Kolej supaya selaras dengan piawaian hak asasi manusia
- Mempertahankan kebebasan bercakap, perhimpunan dan persatuhan.

1.1 embasmi Amalan Rasuah

Amalan rasuah merupakan salah satu halangan besar dalam pembangunan negara ia bukan saja merampas kepentingan rakyat jelata, malah menjelaskan fungsi pentadbiran kerajaan dan merosakkan kebangtungjawapan kerajaan. Amalan rasuah mesti dihapuskan pada semua peringkat perkhidmatan awam dan kerajaan:

- Susun semula Agensi Pencegah Rasuah supaya ianya menjadi satu badan bebas dan bertanggungjawab secara langsung kepada Parlimen
- Gubalkan satu akta di mana semua kakitangan tinggi kerajaan dan wakil rakyat yang dipilih diwajib mengisyiharkan aset mereka secara terbuka kepada orang awam

5. aksanakan Dasar Ekonomi yang Adil

Kerajaan harus mengkaji semula dasar ekonomi negara secara menyeluruh untuk mengatasi kelemahan yang terdedah semasa krisis kewangan berlaku baru-baru ini. Semua kaum mesti diberi peluang yang sama untuk bersaing. Amalan rasuah, kronisme dan nepotisme harus dielakkan dalam perihal pemberian saham atau kontrak. Dalam tiga puluh tahun yang lampau, sewaktu kerajaan menitikberatkan pembangunan industri dan komersial bagi kaum bumiputera, perkembangan dan modenisasi bagi industri kecil dan sederhana telah diabaikan. Kerajaan juga telah mengabaikan masalah yang dihadapi oleh pemtemak babi, terutamanya dalam krisis industri pemtemak babi yang berlaku baru-baru ini, kerajaan tidak mengambil tindakan dengan segera untuk menolong mangsa-mangsa wabak dan keluarga mereka:

- Menggalakkan modenisasi dan pembangunan industri kecil dan sederhana dalam negara ini.
- Merumuskan dan melaksanakan dasar pertanian yang kekal.
- Memberikan bantuan secara adil dan mencukupi kepada semua sektor termasuk industri pemtemakan babi.
- Membahagikan tanah secara adil kepada petani-petani yang memerlukannya tanpa mengira kaum.
- Hapuskan sistem kuota yang berdasarkan "kaum" dan gantikannya dengan sistem pengagihan yang berdasarkan "kebolehan" (means-tested sliding scale).
- Pastikan bahawa dana KWSP serta dana-dana awam yang lain kepunyaan pekerja negara kita diberikan tempat perwakilan yang memuaskan kepada organisasi pekerja untuk menjamin pengurusan dana yang betul.

1 Kaji Semula Dasar Penswastaan

Tujuan menswastakan kemudahan awam ialah untuk meningkatkan kecekapan dan mengurangkan beban ekonomi negara. Walaupun sesetengah kemudahan awam yang diswastakan memberi banyak kemudahan kepada rakyat dan juga menggalakkan pertumbuhan ekonomi negara, namun disebabkan ketidaklutsinaran operasinya, ianya telah menimbulkan monopoli dalam bidang pembiagaan, memberatkan beban rakyat dan menyebabkan kronisme serta menghalang pertumbuhan ekonomi negara:

- Semua projek penswastaan harus berdasarkan kepentingan orang awam.
- Projek-projek penswastaan harus ditender secara terbuka.
- Dirikan Suruhanjaya Urusan Awam untuk menyelia dan menilai projek-projek yang diswastakan untuk melindungi kepentingan rakyat.
- Batalkan rancangan pengkorporatan perkhidmatan kesihatan supaya membolehkan rakyat negara kita, terutamanya mereka yang berpendapatan rendah, menikmati perkhidmatan kesihatan awam yang murah dan cekap.
- Gubalkan akta anti-monopoli untuk mengelakkan amalan monopoli dalam bidang penswastaan.
- Kaji semula perkhidmatan pembetungan supaya mengurangkan beban para pengguna.
- Hentikan pengenaan tol dan penswastaan pada jalanraya di dalam bandaraya dan jalanraya yang sedia ada yang telah dipertingkatkan menjadi lebuhraya.

Laksanakan Dasar Pendidikan yang Progresif dan Liberal

Demi menghadapi cabaran abad baru, kita perlu mengkaji semula keseluruhan sistem pendidikan negara kita dengan menumpukan perhatian pada pengembangan potensi manusia, memenuhi keperluan sumber manusia dan memupuk daya kreativiti, daya inisiatif serta teknik pembelajaran para pelajar kita. Komuniti Cina memandang berat terhadap Akta Pendidikan 1996 yang tidak berlaku adil terhadap pendidikan bahasa ibunda bagi kaum Cina, India dan kaum-kaum minoriti lainnya di negara kita. Disebabkan kekurangan dana, bilik darjah dan guru, perkembangan sekolah-sekolah rendah Tamil dan Cina telah terhambat:

- Meminda Akta Pendidikan 1996 untuk mencerminkan dasar pendidikan kebangsaan sebagaimana yang dinyatakan di dalam Ordinan Pendidikan 1957 yang memastikan penggunaan, pengajaran dan perkembangan bahasa ibunda semua komuniti etnik di negara kita
- Tambahkan bilangan sekolah rendah Tamil dan Cina di kawasan yang padat dengan penduduk kaum India dan Cina, agar hak untuk menerima pendidikan bahasa ibunda bagi pelajar pelajar kaum tersebut tidak dirampas.
- Selesaikan masalah kekurangan guru yang lama berterusan di sekolah-sekolah rendah Tamil dan Cina.
- Batalkan rancangan "Sekolah Rendah Wawasan" dan hentikan perlantikan guru-guru yang tidak berkelayakan bahasa Cina untuk memegang jawatan-jawatan tinggi di sekolah rendah Cina untuk memastikan sifat dan cara pendidikan di sekolah rendah Cina tidak diubah
- Pastikan bahawa pengagihan peruntukan pendidikan, latihan guru, perancangan kurikulum, bahan pengajaran, kemudahan dan perkakasan yang asas adalah adil dan mencukupi bagi sekolah-sekolah semua aliran bahasa, termasuk cadangan sekolah-sekolah bista!
- Realisasikan pendidikan bahasa ibunda dengan menggabungkannya ke dalam rancangan pendidikan negara kita dan sediakan latihan untuk guru-guru, perancangan kurikulum dan bahan-bahan pengajaran baginya.
- Sediakan kelas bahasa ibunda pelajar (Pupil's Own Language – POL) dalam kurikulum formal sekolah seandainya terdapat sekurang-kurangnya lima (5) pelajar dari mana-mana kumpulan etnik di mana-mana sekolah.
- Tambahkan peruntukan untuk perbelanjaan pendidikan.
- Kaji semula dan naikkan gaji guru.
- Kenalkan sistem pinjaman dan bantuan kewangan pelajar dengan pengagihannya mengikut kemampuan keluarga pelajar (means-tested sliding scale) tanpa mengira kaum.
- Iktirafkan Sijil Peperiksaan Bersama Sekolah Menengah Persendirian Cina.
- Izinkan penubuhan Sekolah-sekolah Menengah Persendirian Cina baru dan berikan subsidi kepada perkembangannya.
- Tambahkan bilangan sekolah rendah, menengah, kolej dan universiti selaras dengan penduduk negara kita.
- Iktirafkan ijazah yang dianugerahkan oleh institusi yang bertaraf antarabangsa, iaitu Nanyang yang lampau serta universiti-universiti yang bukan aliran Bahasa Inggeris negara seperti China, Taiwan dan sebagainya.
- Hapuskan sistem kuota untuk kemasukan universiti.

Laksanakan Galakan Perkembangan Pelbagai Kebudayaan

Negara kita ialah negara yang berbilang kaum. Akan tetapi, Dasar Kebudayaan Islam yang sedia ada adalah didasarkan pada budaya tunggal, ianya merupakan halangan bagi kebudayaan masyarakat majmuk. Demi memperbetulkan kesalahan ini, perumusan nasional haruslah diasaskan pada pluralistik masyarakat kita:

- Kenalkan dasar kebudayaan dan seni yang lebih liberal dan pluralistik.
- Sediakan bantuan kewangan dan biasiswa seni dan galakkan aktiviti kebudayaan negara kita.
- Wajibkan kerajaan pada semua peringkat untuk menggalakkan budaya pluralistik.
- Pemberian ganjaran atau hadiah kesusteraan dan seni negara haruslah terburuk kepada rakyat, tanpa mengira kaum atau bahasa.
- Kebudayaan semua kaum dan agama haruslah dilayani secara saksama oleh badan kebudayaan rasmi.
- Galakkan pertukaran kebudayaan antarabangsa.
- Mendidik dan menggalakkan rakyat negara kita saling menghormati agama-agama yang ada di dalam negara ini serta perkuatkan perhubungan dan pertukaran fikiran antara agama berlainan.

- Berikan layanan yang adil bagi badan-badan agama yang berlainan dalam hal penyebaran, perkembangan, mendapat kemudahan rasmi kerajaan serta dilayani dengan saksama oleh media rasmi.

9.Lindungi Alam Sekitar

Semua projek pembangunan yang meninggalkan kesan buruk ke atas alam sekitar seperti kawasan tanah tinggi, hutan dan kawasan berpaya atau yang akan merosakkan peninggalan sejarah serta kawasan perkuburan, mesti dikawal dengan ketat. Piawaian dan undang-undang perlindungan alam sekitar perlu dikuatkuasakan secara serius:

- Pastikan projek empangan tidak merosakkan ekologi persekitaran.
- Kenakan langkah pemeliharaan air dan tenaga yang ketat.
- Wartakan semula hutan simpanan dan hidupan liar serta tumbuhan yang terpelihara.
- Kuatkuasakan Akta Perhutanan dan Alam Sekitar yang sedia ada untuk menghalang aktiviti pembalakan yang sembarangan.
- Kenakan cukai ke atas penggunaan tenaga serta pengeluaran gas karbon atau gas buangan lain yang merbahaya.
- Indahkan kawasan-kawasan perkuburan dan pastikan kawasan tersebut tidak dipindah untuk tujuan pembangunan.
- Tawarkan insentif bagi industri yang menggunakan tenaga yang boleh diperbaharui dan tenaga solar.

10.Modenisasikan dan Bangunkan Perkampungan Baru

Perkampungan Baru mempunyai sejarah lebih daripada lima puluh tahun. Seramai 1.5 juta kaum Cina yang berselerak di 452 buah Perkampungan Baru masih dikecualikan daripada arus pembangunan ekonomi negara. Infrastruktur di Perkampungan Baru tersebut perlu diperbaiki. Ramai penghuni masih belum mendapat hak milik tanah atau mendapat pembaharuan hak milik tanah:

- Pastikan bahawa semua penduduk Perkampungan Baru diberi hak milik tanah dengan segera.
- Selesaikan rancangan pembangunan Perkampungan Baru dengan secepat mungkin.
- Sediakan peruntukan pembangunan untuk Perkampungan Baru mengikut perkadarhan bilangan penduduk.
- Memperuntukkan tanah yang mencukupi untuk petani-petani Perkampungan Baru dan luar bandar.

11.Realisasikan Dasar "Perumahan Untuk Semua"

Kerajaan harus merealisasikan wawasan perumahan untuk semua rakyat dengan lebih giat. Tindakan ini diperlukan untuk menyelesaikan masalah perumahan yang ketara bagi kumpulan yang berpendapatan sederhana dan rendah:

- Pastikan bahawa kerajaan negeri memperuntukkan tanah yang lebih banyak secara percuma untuk pembinaan perumahan awam kos sederhana dan rendah.
- Pastikan pengagihan perumahan kos rendah adalah adil untuk mengelakkan daripada memberikannya kepada mereka yang tidak layak.
- Laksanakan sistem "sewa dahulu beli kemudian" agar membolehkan mereka yang tidak mampu memiliki rumah sendiri.

12.Lindungi Hak Asasi Wanita

Hak asasi wanita mesti diutamakan di sektor swasta dan awam:

- Beri sokongan kepada "Agenda Wanita 1999" yang diutarakan oleh organisasi bukan kerajaan wanita negara kita.
- Pertingkatkan fungsi authoriti kerajaan yang berurusan dengan hal-hal wanita.
- Hapuskan segala jenis diskriminasi terhadap wanita dalam masyarakat negara kita.
- Kenakan hukuman yang berat kepada mereka yang melakukan keganasan terhadap kanak-kanak dan wanita.
- Menggesa sektor awam dan swasta supaya menyediakan kemudahan penjagaan kanak-kanak bagi pekerja-pekerja wanita.

13.Media yang Adil

Media harus dioperasi secara adil dan bebas tanpa campur tangan kerajaan:

- Tubuhkan Badan Penyiaran yang bebas dan adil.
- Hapuskan peraturan mengenakan pembaruan tahunan permit menerbit (KDN).
- Galakkan penubuhan media penyiaran swasta.
- Tambahkan peruntukan masa untuk penyiaran berita dalam bahasa Mandarin.

14. Memulihkan Kelayakan Rakyat Terhadap Pasukan Polis

Pada akhir-akhir ini, cara pengendalian pihak polis dalam penyiasatan adalah amat membimbangkan dan hal ini mungkin mengugalkan keyakinan orang awam terhadap pasukan polis:

- Tubuhkan satu suruhanjaya penyiasatan statutori yang bebas untuk menyiasat kes penyalahgunaan kuasa dan kekerasan polis. Laporan siasatan suruhanjaya tersebut mesti diumumkan kepada orang awam manakala mereka yang didapati bersalah patut dihukum.
- Mempertinggikan kualiti pasukan polis menerusi pelarasan gaji dan prosedur pengambilan polis baru yang lebih ketat dan sempurna supaya membentukkan satu pasukan polis yang adil, berperikemanusiaan dan lebih bertanggungjawab.

15. Memperbaiki Kebajikan

Setiap manusia berhak untuk hidup dan mati secara bermaruah dan juga berhak menerima perlindungan sosial daripada pengangguran, sakit, umur tua, kematian atau lain-lain kejadian di luar kawalan mereka:

- Berikan perhatian khas kepada mereka yang kurang bertuah, kurang upaya, warga tua, kanak-kanak dan wanita.
- Sediakan kemudahan rekreasi untuk belia supaya memimpin mereka kepada satu cara hidup yang sihat.
- Tambahkan peruntukan dana bagi sektor kesihatan dan perubatan, terutamanya dalam hal pencegahan penyakit.
- Tingkatkan pengetahuan rakyat terhadap kehidupan sihat dan penjagaan kesihatan yang asas.

16. Hormati Hak Pekerja

Pekerja berhak mendapatkan syarat-syarat kerja yang saksama dan lingkungan kerja yang demokratik, berperikemanusiaan serta selamat, selaras dengan piawaian buruh antarabangsa:

- Iktirafkan hak pekerja elektronik untuk mendirikan kesatuan pekerja.
- Gubarkan akta untuk memastikan semua pekerja termasuk pekerja estet mendapat gaji minima yang munasabah.

17. Menyara Orang Asli

- Sahkan hak tanah rizab Orang Asli agar mereka dapat mengawal sumber dan tanah mereka sendiri dan dapat memilih cara hidup mereka sendiri.

Rayuan ini dianjurkan oleh 11 pertubuhan nasional Cina seperti berikut:

- Persekutuan Persatuan-persatuan Lembaga Pengurus Sekolah Cina Malaysia (Dong Zong)
- Persekutuan Persatuan-persatuan Guru Sekolah Cina Malaysia (Jiao Zong)
- Persekutuan Persatuan-persatuan Alumni Sekolah Cina Malaysia
- Nanyang University Alumni Association of Malaysia
- Taiwan Graduates Alumni Association of Malaysia
- Federation of Guangdong Associations of Malaysia
- Federation of Guangxi Associations of Malaysia
- Federation of Sanjiang Associations of Malaysia
- Federation of Fuzhou Associations of Malaysia
- Huazi Research Centre
- Dewan Perhimpunan Cina Selangor

P/S:

- ❖ Pada tahun 2000, dua lagi persatuan cina telah menyertai Jawatankuasa Suqiu selain daripada 11 persatuan di atas, dua persatuan ini ialah: Dewan Perhimpunan Cina Negeri Sembilan dan Federation of Hokkien Associations of Malaysia.
- ❖ Sebelum Pilihanraya 1999, Rayuan ini telah diindoskan oleh 2095 buah pertubuhan di Malaysia.